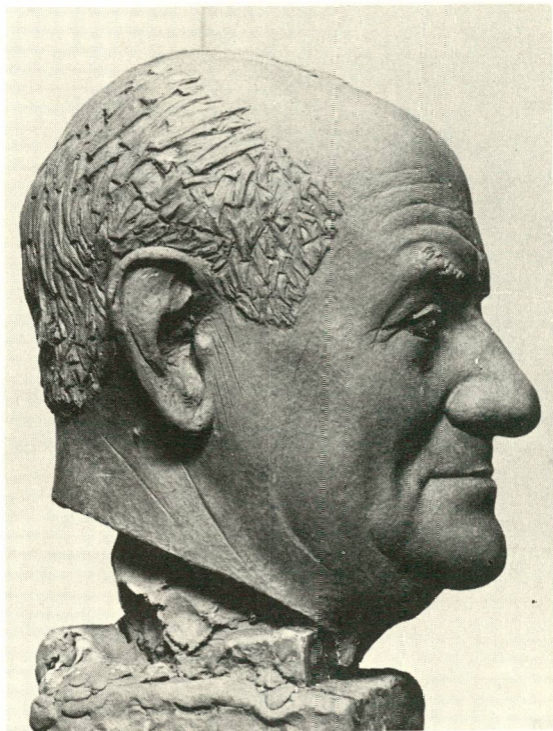

STEVERLYNCK, Boudewijn (ook Ealdewijn), industrieel (Vichte 8 juli 1893).

Middelbare studie aan het St.-Amandscollege te Gent; nadien één jaar studie aan de Textielschool te Kortrijk en drie jaar studie aan de Textil-Färbereischule te Krefeld. Tijdens de Eerste Wereldoorlog verbleef Steverlynck te Vichte, van waaruit hij contacten onderhield met H. Verriest en S. Streuvels. In 1919 kocht hij een bestaande ververij op, die hij moderniseerde tot de N.V. Groeninghe Ververij, gespecialiseerd in kleurechte uitvervingen en in het bleken en verven van vlagarens; hoewel in 1944 gedeeltelijk gebombardeerd, kende de onderneming een grote uitbreiding, o.m. dank zij het door Steverlynck uitgevonden en sinds 1945 in alle belangrijke landen gepa-

B. Steverlynck door R. Smits.

tenteerde procédé voor het verven onder druk bij hoge temperaturen (Static Process Steverlynck). Steverlynck legde ook de grondslagen van de N.V. Weefautomaten Picañol, een firma met wereldfaam.

Steverlynck die in 1923 getrouwd was met Isabelle Rodenbach, een nicht van Albrecht, organiseerde in het sterk verfranste Kortrijk het Vlaamse gezelschapsleven door de oprichting van de sportverenigingen De Vikings (1924) en De Gulden Spoor (1935). Hij behoorde tot de stichters van het Vlaams Economisch Verbond (VEV), waarvan hij in 1926 lid van het directiecomité en in 1934, op uitdrukkelijke wens van L. Gevaert, algemeen voorzitter werd. In mei 1940 kreeg hij van de Duitse overheid verbod deze functies nog uit te oefenen. Thans is hij erevoorzitter van het VEV. Tijdens Steverlyncks voorzitterschap werd in de eerste plaats de nadruk gelegd op de vernederlandsing van het bedrijfsleven in Vlaanderen en op Vlaanderens aanwezigheid in de overheidsdiensten. Dit kwam o.m. tot uiting in de in november 1935 verschenen Open Brief aan Koning Leopold III, mede-ondertekend door Leon Bekaert als voorzitter van het Verbond van Christelijke Werkgevers, waarin voor de Vlamingen gelijkheid op financieel en economisch gebied en paritaire vertegenwoordiging in de parastatale instellingen werd gevraagd. Als gevolg van deze brief, die een felle reactie in de Fransgezinde kringen veroorzaakte, werd Steverlynck in april 1936 door de Koning in audiëntie ontvangen.

In 1935 behoorde Steverlynck tot de stichters van de Kredietbank. Sinds 1937 had hij zitting in het Comité tot bevordering der economische betrekkingen tussen Nederland en België. In 1952 werd hij voorzitter van de Gilde van Sinte Lutgart en had als zodanig een belangrijk aandeel in de totstandkoming van het Sint-Lutgart-heiligdom te Tongeren.

LITERATUUR: T. Luykx, *Bijdrage tot de Geschiedenis van de economische bewustwording in Vlaanderen. Veertig jaar Vlaams Economisch Verbond 1926-1966* (met medewerking van M. Lamberty en F. Wildiers; 1967).

FRANS WILDIERS